

Arkivsak 200603447
Arkivnr. E: L12
Saksbehandler Kamilla Silseth
Saksgang
Hovedutvalg for plan og areal

Møtedato 03.09.2008
Sak nr.

Begjæring om omgjøring av vedtak i hovedutvalg for plan og areal i sak 17/08

Fylkesrådmannens innstilling

Hovedutvalg for plan og areal tar stilling til begjæringen om omgjøring av vedtak i sak 17/08 i hovedutvalg for plan og areal.

Tønsberg 15.08.08

Mette Bjune
fylkesrådmann

Sverre Høifødt
direktør

Vedlegg

Innledning

Hovedutvalg for plan og areal fattet i møte 15.06.08 vedtak i sak 17/08 om å fremme innsigelse til reguleringsplanforslag for Storgata 7 og Rådhusgata 10 i Sandefjord kommune.

02.07.08 mottok fylkeskommunen begjæring om omgjøring av vedtaket fra advokatfirmaet Justin.

Saksutredning

Hovedutvalg for plan og areal fattet i møte 15.06.08 følgende vedtak i sak 17/08:

”Vestfold fylkeskommune kan ikke gi sin tilslutning til reguleringsforslaget for Storgata 7 og Rådhusgata 10 og det fremmes innsigelse til planen. Linnaegården er en av svært få gjenværende eiendommer i Sandefjords bykjerne etter bybranner i 1900 og 1915 og anses å være av regional verdi. Sammen med naboeiendommen representerer det gamle bygningsmiljøet, som helhet, en viktig merverdi for sentrum og bør reguleres til spesialområde bevaring.

Storgata 7 og 7B kan rives og inngå i en revidert reguleringsplan.”

Vedtaket ble fattet med seks mot fem stemmer. Representanten Aina Dahl fra Venstre stemte for vedtaket om å fremme innsigelse.

Som nevnt over mottok fylkeskommunen 02.07.08 begjæring om omgjøring av vedtaket fra advokatfirmaet Justin. Det anføres i begjæringen at Aina Dahl må anses inhabil i saken, og det at hun deltok i avstemmingen når hun var inhabil var en saksbehandlingsfeil som har hatt betydning for vedtaket. Vedtaket må derfor anses ugyldig.

Det fremgår av forvaltningsloven § 8, 3. ledd at medlemmene av et organ har plikt til å vurdere sin egen habilitet, og til i god til å si fra om forhold som kan gjøre dem inhabile. Det er således ikke uvanlig at folkevalgte reiser spørsmål om egen habilitet. Ofte tenker man at det er bedre å reise spørsmålet om habilitet en gang for mye enn en gang for lite, for å unngå spørsmål om habilitet etter at vedtak er fattet. Et spørsmål om habilitet håndteres ved at organet som skal fatte beslutningen først tar stilling til spørsmålet om habilitet.

I denne saken ble ikke spørsmålet om habilitet reist i møtet, men først ved begjæringen om omgjøring fra advokatfirmaet Justin.

Et organ kan i henhold til forvaltningsloven § 35 omgjøre sitt eget vedtak dersom vedtaket må anses ugyldig. Det er da en forutsetning at det foreligger en saksbehandlingsfeil som har virket bestemmende på vedtakets innhold, jfr. forvaltningsloven § 41 og ulovfestede forvaltningsprinsipper.

Hovedutvalg for plan og areal må således vurdere spørsmålet om Aina Dahl var inhabil i saken. Dersom hovedutvalget kommer til at det forelå inhabilitet må det vurdere om saksbehandlingsfeilen har virket bestemmende på vedtakets innhold, slik at vedtaket må anses ugyldig.

Fylkesrådmannen har vært opptatt av å fremskaffe et best mulig grunnlag for hovedutvalgets vurdering, og har derfor innhentet en vurdering av habilitetsspørsmålet fra professor Geir Woxholth (heretter Woxholth) og professor Ørnulf Rasmussen (heretter Rasmussen). De to vurderingene vedlegges saken.

Både Woxhølt og Rasmussen tar utgangspunkt i forvaltningsloven § 6, 2. ledd, som lyder: *”Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet; blant annet skal det legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til.”*

Woxhølt konkluderer i sin uttalelse med at Aina Dahl må anses inhabil i henhold til forvaltningsloven § 6, 2. ledd. Woxhølt vurderer at en uttalelse fra Aina Dahl om at hun *”i hele min politiske karriere (har) vært engasjert i kulturminner, og ville stemt for bevaring uansett”* kan tyde på at Dahl kan ha hatt en forutinntatt oppfatning av saksforholdet.

Woxhølt vurderer videre Dahls verv som varamedlem til styret for Fortidsminneforeningen. Han legger til grunn at det ikke har noen betydning om hun er styremedlem eller vararepresentant, fordi tillitsvalgte uansett posisjon har en særlig oppfordring til å ivareta foreningens formål og interesser. Han legger videre til grunn at dersom Dahl hadde stemt til fordel for reguleringsplanforslaget ville hun ha forholdt seg på en måte som var uforenelig med formålet til Fortidsminneforeningen, og at det er alvorlig for en tillitsvalgt å opptre i strid med formålet til foreningen. Dette tilsier at hun på grunn av tillitsvervet vanskelig kunne ha stemt for planen.

Woxhølt kommer til at Dahls uttalelser og hennes tilknytning til Fortidsminneforeningen er et særegent forhold som er egnet til å svekke allmennhetens tillit til hennes upartiskhet, og at hun må anses inhabil. Det foreligger således en saksbehandlingsfeil.

Woxhølt konkluderer videre med at saksbehandlingsfeilen kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold, og at avgjørelsen således må anses ugyldig, jfr fvl § 41.

Rasmussen konkluderer i sin uttalelse med at Aina Dahl ikke kan anses inhabil i henhold til forvaltningsloven § 6, 2. ledd.

Rasmussen fastslår først at spørsmålet verken har vært oppe i rettspraksis eller ombudsmannspraksis, men at juridisk teori har lagt til grunn at hovedregelen er at politisk engasjement i rollen som privatperson ikke fører til inhabilitet i rollen som politiker.

Rasmussen kommer til at det spørsmålet som saken gjelder er et meget sentralt og relevant politisk spørsmål, nemlig konflikten mellom en eiers råderett/eiendomsrett og allmennhetens interesse i å gjøre inngrep i eiendomsretten. Rasmussen konkluderer med at vernesaker har et klart politisk preg, i situasjoner der vernevedtak begrenser eiers handlefrihet på en måte eier opplever er økonomisk uønsket og tapsbringende.

Slik Rasmussen ser det kan folkevalgte i slike saker følge sin politiske overbevisning, uten at de kan anses inhabile, og at det er nettopp det som ligger i deres rolle som folkevalgte. Rasmussen har videre vurdert Dahls verv i fortidsminneforeningen. Rasmussen mener at det er inkonsekvent og ulogisk at folkevalgte skal kunne forfekte synspunkter og hevde meninger, men at de ikke skal kunne inneha tillitsverv i tråd med disse synspunktene. Han ser således ikke at tillitsvervet kan føre til inhabilitet.

Rasmussen konkluderer med at Dahl ikke var inhabil, og at det ikke er begått noen saksbehandlingsfeil, og at ugyldighet ikke kan begrunnes med henvisning til habilitetsreglene.

For øvrig har Aina Dahl opplyst at hun etter at saken var til behandling i Hovedutvalget har sendt en anmodning til Fortidsminneforeningen i Vestfold om å bli fritatt fra sine verv. Hun ble fritatt fra sine verv i møte i Fortidsminneforeningen 21.07.2008.

Siden Dahl ble fritatt fra vervene etter at Woxholth hadde skrevet sin uttalelse, ble han forespurt om hvilken betydning dette hadde i forhold til hans vurdering av habilitetsspørsmålet. Woxholth ga uttrykk for at han mente at det ikke hadde noen betydning for vurderingen, og at han fastholdt inhabilitet selv om hun hadde blitt fritatt fra sine verv.

Fylkesrådmannens bemerkninger

Fylkesrådmannen vil få peke på at dersom Hovedutvalget kommer fram til at Aina Dahl var habil vil det medføre at det tidligere vedtaket i angjeldende sak er gyldig. Den videre saksbehandlingen i forhold til innsigelsessaken kan derved iverksettes.

Dersom hovedutvalget kommer fram til at Aina Dahl var inhabil i saken foreligger det en saksbehandlingsfeil. Dersom det kan sannsynliggjøres at denne feilen kan ha påvirket resultatet må uttalelsessaken behandles på nytt.

For øvrig vises det til opplysninger ovenfor om at Aina Dahl har blitt innvilget fritak fra sine verv i Fortidsminneforeningen i Vestfold i etterkant av hovedutvalgsmøtet.

Ved en eventuell fornyet behandling av saken som følge av ugyldighet, må hovedutvalget vurdere hvorvidt denne informasjonen er tilstrekkelig til å endre konklusjonen vedrørende Dahls inhabilitet.

Det er videre grunn til peke på at dersom hovedutvalget kommer fram til Aina Dahl var inhabil ved behandlingen av sak 17/08, vil det være naturlig at fylkesrådmannen utreder nærmere hvilke konsekvenser en slik praksis vil kunne ha for andre folkevalgte i lignende situasjoner.